

TORONYIRÁNY

XII. 31.

2018. augusztus 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 18. vasárnap

Augusztus 6. Urunk színeváltozása

Az egyház liturgikus imádságai, a nagy egyházyatyákkal egyetértésben beszélnek szüntelenül arról, hogy az eucharisztia az örök élet záloga. A gyakorlati vallásosság nyelvére lefordítva ez azt jelent, hogy nem földi vigasztalódásért, nemcsak közösségi szolidaritásként, s nem is lélektani okok miatt veszünk részt a szentmisén, hanem a természetfölötti ajándékokért, az örök életért. Így a szentmisén való részvételünk: tanúságtétel a hitről, Isten tetszése szerint: „Az Istennek az tetszik, ha hisztek abban, akit küldött.”

Bár az eucharisztia a természetfölötti életet táplálja elsősorban, mégis az ember „legtermészetesebb” vágyát váltja valóra: örökké élni! Nem jutalom tehát, nem a jók „kitüntetése” és nem is csak a bűnösök menedéke. A hit vándorainak erősítő kenyere és a halálnak gyógyszere. Mindennapi étel, mint a mindennapi kenyér. „Létszükségleti cikk” a kegyelmi életben, a boldogság forrása.

Hányszor hallani a mentegetőzést: nem vagyok én olyan jó, hogy mindennap áldozzak! S az ellenkezőjét is: nem vagyok én olyan bűnös, hogy gyakran kelljen misére járnom, áldoznom. Nyilvánvalóan téves mindkét felfogás. Ha igazán hiszünk Jézusban, elfogadjuk mindennapi valóságunkat: „Én vagyok az élet kenyere.”

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: A családokért: Hogy a politika és gazdaság nagy döntései óvják a családokat, mint az emberiség kincsét.

A szentmise olvasmányai

- Kiv 16,2-4.12-15** A választott nép zúgolódik a szabadsággal járó viszontagságok miatt, inkább visszasírja a rabszolgaság húsosfazekait.
- Ef 4,17.20-24** Akik hisznek Krisztusban és őt követik, azoknak teljesen megújult lelkülettel, sokkal nemesebb elvárásoknak megfelelően kell élniük.
- Jn 6,24-35** A tömeg nagy része csak azért lelkesedik Jézusért, mert materiális jólétet, anyagi hasznot vár tőle. Ő azonban az élet teljességét, végső megoldását, az egyetlen igazi cél elérését kínálja az embereknek.

A mennyből alászállott kenyér

A beszéd elején azt követeli Jézus, hogy a csodajelek alapján fogadják el őt úgy, ahogy tanít, és azokkal a követelményekkel együtt, amelyeket támaszt. Ez a hit összhangban van a „fáradozzatok” szóval is. A benne való hithez le kell küzdeniük az előítéletet, és a hamis messiásvárást. Az Atya tanúságáról már korábban beszélt, s a tanúság benne volt csodáiban. De ha az evangélista már a húsvéti események után tekint vissza, akkor az Atya tanúskodását a feltámadásban kell látni. Az Emberfia adománya teljes értelemben az üdvösség. Ha mi teológiai tartalom szerint értelmezzük ezt a kijelentést, akkor a szövegben levő kerügmaticus erőt is meg kell látnunk. Az evangélista úgy közli Jézus szavait, hogy azok valóban az örömhírt tükrözzék. Az Atya maga segíti hitünket tanúskodásával, és a Fiút is ő küldte, hogy megszerezze az üdvösséget. A szöveg az Atya tanúskodását úgy fejezi ki, hogy az Atya, az Isten megpecsételte (sfragizein) az Emberfiát. Tehát magán hordozza az Atyától való eredetét és a tőle való felhatalmazást. Úgy is mondhatnánk, hogy az Atya rátette a fiúság pecsétjét. Az Újszövetségben egészen különös az a szóhasználat, hogy „az Atya, az Isten tett tanúságot” (27. vers), hiszen az Isten általában az Atyát jelenti. Az Atya istenségének ez a nyomatékozása azt akarja jelenteni, hogy az Emberfia különleges igazolást hordoz, azért hinni kell benne. Ő viszont véghez is viszi, amit ígér.

A hallgatók csak annyit értenek belőle, hogy tenni kellene valamit, hogy megnyerjék Isten tetszését. Az Ószövetségnek sok előírása és szertartása volt, amelyek eredetileg a belső lelkületet akarták alakítani és egyben a vallásosság közösségi kifejezői voltak. Innen van az, hogy az emberek most is „Istennek tetsző tetteket” emlegetnek. Bizonyára valamilyen áldozatbemutatásra, fogadalomra, böjtre, imára gondoltak. Kérdésükre Jézus a nagy újdonsággal válaszol: Istennek az tetszik, ha hisztek abban, akit ő küldött. Itt Jézus nem abban az értelemben beszél a hitről, mint Pál apostol a Galata levélben. Ott az apostol azt hangoztatja, hogy az üdvösség alapja nem a mózesi törvény, hanem a hit. Itt viszont nem

a mózesi törvényről van szó, hanem arról, hogy Jézus az Isten küldöttje és hogy az új üdvtörténeti kor elérkezett vele. Ő hozta Isten ajándékát, az üdvösséget, azért kell hozzá csatlakozni. A szinoptikusok is ismételtelen érzékeltetik, hogy ez a kérdés Jézus és a zsidók között nem tudott nyugvópontonra jutni. Ők a csodák ellenére újabb és újabb jeleket követeltek. Talán maguk sem tudták, hogy milyeneket. Mk 8,11 szerint valamilyen égi jelet szerettek volna látni. Jézus ezen a szinten válaszol nekik, amikor magát a mennyből alászállott kenyérnek mondja. Azt akarja érzékeltetni, hogy ő maga a jel: tanítása, tettei, hatalma, mind égi küldetését bizonyítják.

A 30. versben a csodajelre vonatkozó kérdés, a helyzetnek megfelelően, a kenyérszaporításból indul ki. Előző nap látták, hogy Jézusnak van valamilyen hatalma. De azt is megérezték, hogy azt nem akarja valamilyen népies messiási elképzelés szerint felhasználni. A kenyérszaporítás egyetlen tett volt, s úgy látszott, hogy Jézus nem akarta ezt a jótéteményt állandósítani. Ezért hivatkoznak most a zsidók arra, hogy Atyáik az egész pusztai vándorlás alatt mannákat ettek, s azt úgy értékelték, ahogy az Írás mondja: Égi kenyeret adott nekik enni. Az idézet úgy vehető, mint a Kiv 16,4-re és a Zsolt 78,24-re való hivatkozás, mert ott van szó égi kenyérről. A manna a pusztában önmagában véve, lehetett valamilyen természetes képződmény, pl. a „manna tamarix” nevű cserjén nőtt eledel is, de Isten mégis úgy adta, mint ígéretének és gondviselésének gyümölcsét. Ezért a későbbi hagyomány úgy beszélt róla, mint égi kenyérről, amelyet Mózes közvetített. Jézus érzi, hogy az ellenvetésben benne van az összehasonlítás közte és Mózes között, azért így válaszol: Bizony, bizony, mondom nektek, nem Mózes adott nektek kenyeret az égből, hanem Atyám adja nektek az igazi égi kenyeret. Jézus itt a múltból átlép a jelenbe, és egyúttal céloz arra a várakozásra, amely megvolt a zsidóságban, hogy a Messiás valamilyen formában állandósítani fogja a manna jelenséget. Jézus sejtieni engedi, hogy ez az idő már itt van. A kérdés csak az, hogy az Atya hogyan adja ezt a kenyeret. Jézus „igazi” mennyei kenyérről beszél, tehát olyanról, amely valóban onnan ered és égi hatása van. Jelentése van annak a szembeállításnak is, hogy a hagyományos meggyőződés szerint a mannákat Isten adta, s ezt az igazi mennyei kenyeret pedig az Atya, az „én Atyám”. Tehát benne van az Atya gondoskodása, irgalma és szeretete. Az új kinyilatkoztatás pedig ez: Az az Isten kenyere, aki alászállt a mennyből és életet ad a világnak. Jézus csak később, a 34. versben azonosítja magát a mennyei kenyérről, de már itt kimond róla két különös sajátoságot: ez a kenyér a mennyből szállt alá (amit igazi értelemben a mannáról nem lehetett állítani), és életet ad a világnak. A manna csak a zsidó népet táplálta a pusztában, de itt most Isten az egész világ üdvösségéről gondoskodik. Ez az egyetemesség már ott volt Keresztelő János tanúsodásában, hiszen ő is a világ bűnének elvételéről beszélt. A zsidók azonban nem követik Jézus gondolatait. Még mindig csak valami földi táplálékra gondolnak, mint annak idején a samariai asszony is az élő víz emlegetésénél. A kérés is hasonló: Adj nekünk ebből a kenyérből. Kérésüket ki kellene egészíteni azzal - a valószínűség szerinti hátsó gondolatukkal -, hogy ne keljen tovább fáradozniuk a mindennapi kenyérért (mint ahogy a samariai asszony is menekülni akart a vízfordástól). Jézus minden további magyarázat helyett bejelenti: Én vagyok az élet kenyere! Szavait úgy érti, hogy benne teljesedett mindaz, amit előbb az új kenyérről elmondott. A kinyilatkoztatásnak ez a formája megtalálható az egész üdvtörténetben. Isten odaáll az ember elé, mint akinek tekintélye és hatalma van, és hitet követel. Az ószövetségi kinyilatkoztatásnak és minden más kinyilatkoztatásnak az ősmintája a Sínai teofónia. Én vagyok, aki vagyok. Isten a saját nevében beszél, a saját nevében cselekszik, és minden intézkedésének ő maga a megokolása. Egyéb parancsait is ezzel erősíti meg: Én vagyok Jahve. Jézus is követi ezt a módszert: az „én vagyok” Máténál ötször, Márknál háromszor, Lukácsnál négyszer, Jánosnál huszonkilencszer fordul elő. Tehát a kijelentés a negyedik evangéliumban kétségteljesen Jézus istenfiúi öntudatának a bizonyítéka.

Gál Ferenc

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (6.)

V. Értékekre nevelés

2. Az értékek: nevezzük őket néven

Az az alapvető érték, amelyre szüksége van gyermekeinknek: érezniük kell, hogy szüleik szeretik őket, mivel főként ebből a tapasztalatból kiindulva sajátítják el maguk a gyermekek is a szeretet képességét. „A nevelés a szív dolga – írta Don Bosco. – Aki tudja, hogy szeretik, mindent elér, főként a fiatalok részéről. Amikor a szeretet alábbhagy, a dolgok nem mennek úgy, mint ahogyan kellene... igyekezz megszerettetni magadat.”

Ez a magasrendű érték, ha helyesen gyakoroljuk, számos köntösben jelentkezik. Egy ezek közül a másik korlátainak és tulajdonságainak tevékeny elfogadása, a mellettünk élő ember valódi szükségleteinek felfogása, a képesség a megbocsátásra.

Az önállóság

Ennek az értéknek a fejlesztése révén a kiskorút fokozatosan a felnőttkor felé vezetjük, megszabadítván őt a tétlen és éretlen függés állapotától.

A kölcsönös függés

Egyetlen ember sem elegendő önmaga számára. Mindegyikünknek szüksége van másokra, és ez érvényes a családi közege is. A család minden tagját a kölcsönös függés szála csatolja a többiekhez. Egyikük boldogsága pozitívan verődik vissza a másíkról is, és egyikük problémáit is megérzi az egész család.

A gyermekek, ha a kölcsönös függés értékének megélésére neveljük őket, arra kapnak indíttatást, hogy szolidáris szemléletű személyekké fejlődjenek, képesek legyenek beleképzelni magukat mások helyzetébe, készek legyenek felfogni a körülöttük élők gondjait, osztozni tudjanak örömben és fájdalomban és ne maradjanak közönyösök mindazzal szemben, ami körülöttük történik.

Az együttműködés

Az egészséges családban minden családtag kiveszi a részét a közös életből adódó munkából és a felelősségből. Az egész csoport jóléte az egyes tagok tevékeny közreműködésétől függ.

Konstruktív kommunikáció

Ennek az értéknek a megvalósítása minden családtag kötelessége. A személyek közötti kapcsolatokat az a veszély fenyegeti, hogy elszegényednek és létszerűtlenné válnak, ha nem létezik egyfajta párbeszéd, amelynek alapja egymás elképzeléseinek a tiszteletben tartása, a különböző nézőpontok egyenrangúsága, az egyedüli valóságként kijelentett magam igazának felülvizsgálata és kijavítása.

A jövő lényege és legmélyebb értelme

A lényeglátás értékének ápolása révén gyermekeink megtanulhatják, hogyan tulajdonítsanak kellő fontosságot az általuk megkívánt vagy birtokolt dolgoknak. Ha helyesen viszonyulnak az anyagi javakhoz, az azt jelenti, hogy tisztában vannak a dolgok relatív és nem abszolút értékével, vagy másképpen, képesek különbséget tenni aközött, ami a személy növekedése szempontjából lényeges és ami fölösleges, nem nélkülözhetetlen. „A gyermekek gyakran sok, talán túl sok tárggyal élnek együtt, de szinte soha nem birtokolják azt, amire leginkább vágyanak: felnőtté válásuk mély értelmét.”

VI. A fiatalkori kedvetlenség megelőzése

Kérdés: Hogyan előzhetjük meg, hogy gyermekeink elkedvetlenedjenek, és ez deviáns magatartásformákba torkolljon (menekülés otthonról, alkoholfüggőség, kábítószerhasználat)? Elejét lehet-e venni ezeknek a bajoknak?

Kulcsszavak: Korral járó kedvetlenség – Kóros kedvetlenség – Képtelenség az alkalmazkodásra – Deviancia – Megelőzés – Elősegítés – Közös fellépés – Rendszeres odafigyelés

1. A korral járó és a kóros kedvetlenség

Az, hogy bizonyos életkorszakokban kedvetlenségi szakaszokon megyünk át, úgy tűnik, az emberi faj veleszületett tulajdonsága, olyan, mint egy egzisztenciális pályadíj, amit meg kell fizetnünk, hogy tovább haladhassunk személyiségfejlődésünk véghezvitele útján.

A problémák ott keletkeznek, amikor valaki túllép egy bizonyos küszöbön, azon az érzékeny határon, amely személyről személyre más és más. Ekkor ez a kedvetlenség a pillanatnyi és leküzdhető egyensúlyvesztésből átalakul krónikus kedvetlenséggé, amelynek jellemzője, hogy áthághatatlan akadályt jelent.

Ez az utóbbi kedvetlenség-típus, ha nem lépünk fel sürgősen és megfelelő módon, az adott személynél eljuthat a teljes alkalmazkodási képtelenségig, s ennek következményei lehetnek a különféle deviáns magatartások (menekülés otthonról, alkohol, kábítószer).

Don Bosco preventív módszere nem kiválasztottakra, szelektált gyerekekre, előre meghatározott csoportokra vonatkozott, hanem a „tömegre”, és főként a „nehéz esetekre”, az elhagyott gyerekekre, azokra „a csavargókra és nyomorultakra, akik előbb agy utóbb csak gondot jelentenek a társadalom számára, mert végül a börtönben kötnek ki”.

Egyik előadásában, amit 1883-ban Párizsban tartott (és az Életrajzi visszaemlékezések is felelevenít), Don Bosco így beszélt erről: „A börtönöket járva meggyőződtem tevékenységem szükséges voltáról..., ha ezek a gyerekek jó nevelésben részesülhetnek volna, nem engedtek volna a rossznak. Nos, úgy gondoltam, hogy ha a börtönből kijöve ismét magukra maradnak, annak csak rossz vége lehet, de ha foglalkozom velük, még lehet rá mód, hogy visszatartsam őket a bűntől”.

2. A kedvetlenség oka

A kedvetlenség a személyben, a családban, az iskolában, a társas kapcsolatban, gazdasági, erkölcsi vagy intézményes téren felmerült és megoldatlanul maradt problémákból keletkezik.

A felsorolt területek nem egymástól függetlenül léteznek, hanem kapcsolatban állnak a kedvetlenség gyökerénél. Sokszor több ok együttes hatását találjuk ilyenkor, és az egyes okoknak más-más súlya lehet az egyéni és sajátos helyzetekben.

3. Javaslatok a megelőzésre

„Ha a gyerekeket senki nem gyűjti egybe, törvényszerűen a társadalom kárára válnak nagyon rövid időn belül. Különösen a fiatalsággal kell foglalkoznunk, főként a szegény és elhagyott fiatalokkal” állította Don Bosco.

Évek óta a lekülönbözőbb körökben halljuk annak hangsúlyozását, hogy a megelőzés olyan társadalmi feladat, amely mindenkire nézve vonatkozik. Az igazat megvallva, mindezidáig nagyon kevés történt ezen a téren ahhoz képest, milyen sok szó esett már a témáról.

Nagyon sokat kell még tennie a „hivatalból érdekelteknek” ahhoz, hogy minél több ember tudatára ébredjen a megelőzés fontosságának a kedvetlenség terén.

Meg kell győzni az embereket, hogy ezen az úton fel lehet fedezni és fel is lehet szabadítani azokat az energiaforrásokat, amellyel mindegyikünk rendelkezik, s így ki-ki javíthat a maga helyzetén is.

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Feri bácsi

Szerettem mint gondos tanáromat a teológián. Egerben találkoztunk először – érettségi után, konkurzuson. Beszélgetésre hívtak, és ő volt, aki elsőként fogadott. Tájékozottságról kérdezett, főleg jártasságról az általános kultúrában. Csöndes közvetlensége rögtön megragadott. Mondták, az atomfizika sem esik tőle távol s mindaz, amit Isten és ember kapcsolatában valós szempont. Akkor ő már írta a könyveit, melyek a felnőttek hitképzésében nélkülözhetetlenné váltak az egész országban. Kérügmátikus teológia – írták a munkáiról. Sorban a polcomon sorakoznak a könyvei, és ha kell praktikus válasz egyes dogmatikai kérdésekhez, most is előveszem Gál Ferenc professzor, római teológus könyveit. Róla van szó.

Jólesően olvasom, hogy a pácini templomban most emléktáblát kapott, s hogy a jelen magyar apostolutódai zömmel az ő tanítványai. Szerény csatlakozással írhatom: én is a tanítványának érzem magam, négy félétet nála hallgattam, vizsgáztam. Még élt a latin nyelv a Hittudományi Akadémián (most Egyetem), még élveztem latin előadásait.

El nem mulasztotta megkérdezni egy-egy vizsga után: – Mondja, nem éhes? Persze a választ is tőle hallottam: – Dehogynem. Belenyúlt kopottas reverendája zsebébe, pénzt vett ki onnan. A többit már mondani sem kell.

Amikor a Szentírás fordításával elkészült a fordító-csapat (Feri bácsi volt a „parancsnok”) és már a nyomdakész műről volt szó, így üzent: menjek, egy kis biblikus uzsonna is vár. Újságíróként mentem a Felső-Krisztinába. Felszabadultan mondta, hogy ő várja legjobban a megjelenést. Olvastunk a szövegekből, aztán haraptuk az otthonról érkezett házi kolbászt.

A Biblia megjelenésekor nyilatkozott hosszan a munkáról. Akkor győződtem meg igazán, mit jelentett számára az, amit így fejezett ki: – Én római teológus vagyok...

A műről Bárczi Géza írta az első méltatást. Az európai híró magyar nyelvész – a Vigíliának. Rónay György akkori főszerkesztő kérdezte tőlem: ismerem-e Bárczit? Tanítványa voltam neki is – válaszoltam. Akkor hívd fel, és kérj a Vigília nevében méltatást. Örömmel megtette.

Feri bácsinak szólítottam rendre, s ha bármikor találkoztunk utolsó éveiben is. Egyetemi rektorsága, folytonos munkája együtt a bizonyosság számomra, hogy az igazak bölcsességével távozott húsz évvel ezelőtt az Istent tanító örök hazájába.

Tóth Sándor

hírek információk

A Szeged-Csanádi Egyházmegye plébániáinak lelkipásztori ellátásában 2018. augusztus 6-i hatállyal a következő személyi változások történtek:

Kalaman János a kevermesi Kisboldogasszony Plébániára, Gyenes Csaba a tiszaszigeti Páduai Szent Antal Plébániára kapott plébánosi kinevezést.

Máté János a szeged-tápéi Szent Mihály Plébániára, Fazakas Gusztáv az eleki Sarlós Boldogasszony Plébániára kapott plébániai kormányzói kinevezést.

Nagy Tibor (szeptember 15-től) a békési Szentháromság Plébániára, Forgó Miklós a kunszentmártoni Szent Márton Plébániára, Laczkó István a Szűz Mária Szent Neve és Szent József Plébániára, Jakab Zoltán a dombegyházi Szent István Király Plébániára kapott kinevezést.

Szujó Antal az újkígyósi Szent Erzsébet Szeretetotthon lelkesítő szolgálatának ellátására kapott megbízást. Száva Szabolcs betegszabadságra távozott, Nagy József békési plébános, szeptember 15-ével nyugállományba vonul.

A székkutasi Szent Mihály Plébánia ellátására a tótkomlósi plébános, a balástyai Páduai Szent Antal Plébánia ellátására a kisteleki plébános, a sándorfalvai Szűz Mária Plébánia ellátására a szatymazi plébános, a hódmezővásárhelyi Szent István Plébánia ellátására pedig az ottani Szentháromság Plébánia plébánosa kapott megbízást.

A Gál Ferenc Főiskolán a már felvett 304 első éves mellé augusztus 6-ig várják a pótfelvételi eljárásban jelentkezőket a főiskola szarvasi, békéscsabai és gyulai karaira. A pedagógiai, gazdasági, egészségügyi és szociális költségtérítési képzésekről, valamint az SZTE-vel közös hittanár és közismereti tanár szakpárokról a kari honlapok, és a felvi.hu tájékoztatják az érdeklődőket.

Gyulán a hagyományos Nádi Boldogasszony búcsút jövő vasárnap, augusztus 12-én tartják. Az ünnepi szentmisét 10 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Hatméteres világító keresztet avattak a múlt hétvégén Bakson. A keresztet Antal Imre plébános áldotta meg. A kereszt felállítását a zalalövői Áldott Kereszt Egyesület kezdeményezte, a terv az Emberi Erőforrások Minisztériuma, illetve a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával valósult meg. A keresztállítás célja, hogy felhívják a figyelmet arra, hogy a Kárpát-medence cigánységének legfontosabb zarándokhelye, a Komárom-Esztergom megyében található Csatka kegyhely jelentős felújításra szorul. Továbbá bíznak abban, hogy a felújítás megvalósulása után Ferenc pápa Magyarországra látogat, és megáldja a csatka kegyhelyet.

Augusztus 17. és 19. között rendezik az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban a VI. Magyarok Országos Gyűlését. Az Ezer Magyar Közösség Találkozóján 300 lovas részvételével történelmi élőképet, íjászversenyt, valamint kézműves vásárt láthatnak az érdeklődők. A programot szakmai konferenciák, motoros találkozók, hagyományörző bemutatók, koncertek, valamint lovas zarándoklat színesíti. A rendezvény minden programja ingyenes. A részletes program a www.bosztor.hu oldalon olvasható.

A 2017/18-as szezonban indította el először a hódmezővásárhelyi Bessenyei Ferenc Művelődési Központ az intézmény új koncertzongorája nevét viselő komolyzenei sorozatát, a Steinway-bérletet. Az idén ősszel induló második évad műsorát Szamosi Szabolcs, a sorozatot szervező, a Szent Gellért Fesztiválon is bemutatkozó Filharmónia Magyarország NKft. ügyvezető igazgatója állította össze.

A Magyar Állami Operaház átépítési munkái idején a dalszínház társulata az „Operát az Operából!” programja keretében országban félszáz helyszínen tart előadást, amelynek egyik helyszíne október 12-én Hódmezővásárhely, a Steinway-bérlet első előadása lesz, műsorra pedig Puccini legnagyobb apparátussal bemutatható, három felvonásos operája, a Turandot kerül. A bemutatón szimfonikus zenekar és kórus is közreműködik Medveczky Ádám karmester vezényletével, a szólisták között fellép Lukács Gyöngyi, Róka István és László Boldizsár is.

A legismertebb magyar népzenei együttes, a negyven éve alakult Muzsikás december 10-i előadása lesz a bérletsorozat második produkciója, melynek különlegessége, hogy a népzenei színpadon fellép a moldvai énekes, Petrás Mária, valamint a zongoraművész Füle Balázs, továbbá két táncos, Farkas Zoltán és Tóth Ildikó. A Bartók és Kodály zongoramuzsikája a népzene szárnyán címet viselő programban elhangzik Bartók életművének, valamint a magyar és az egyetemes zenetörténet egyik legjelentősebb alkotásaként számontartott Allegro Barbaro is.

A világ tíz legjobb zenekara között emlegetik a Budapest Fesztiválzenekart, mely a Steinway-bérlet harmadik előadásán, 2019. március 9-én lép fel Vásárhelyen Takács-Nagy Gábor vezényletével. Szólistaként Bazsinka József tubaművészt hallhatja a közönség, műsoron Joseph Haydn: 8o. (d-moll) szimfóniája, Valerij Sztrukov: Tubaversenye, valamint Wolfgang Amadeus Mozart: D-dúr („Haffner”) szerenádja szerepel.

Május 22-én a sorozat utolsó előadásán a bérlet névadója, a Steinway koncertzongora, valamint annak megszólaltatója, Leon Bernsdorf zongoraművész, a 2016. évi Liszt Ferenc Nemzetközi Zongoraverseny 3. helyezette kerül a középpontba.

A bérlet a hódmezővásárhelyi Bessenyei Ferenc Művelődési Központ pénztárában kapható.

Július 30-ától megújult formában, kibővült tartalommal, friss színvilággal várja a látogatókat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia honlapja (<https://katolikus.hu>). Az átalakult menüsorban megtalálható többek között az egyházmegyéik térképe, a Katolikus Egyház felépítése, a Katolikus Egyház Katekizmusa, zsolozsmaolvasó, miserend, a plébániai honlapok elérhetősége, valamint hírek, információk az Egyház és a társadalom kapcsolatáról. A Tevékenységeink menüpont alatt a szociális és oktatási intézmények listáját találhatják a honlapot felkeresők, és segítséget kaphatnak az eligazodáshoz a katolikus sajtó világában. Új szolgáltatásként jelent meg az úgynevezett hamburgermenüként használt Főmenü a honlap jobb felső sarkában, ahol a fontosabb tartalmakat egyszerűbben érheti el a látogató. Újdonság a honlap színeinek a liturgikus év színeire való igazodása: így a zöld az évközi időben, az arany a karácsonyi és húsvéti időben, a lila adventben és nagyböjtben, a piros pünkösdkor és a vértanúk ünnepén jelenik meg.

(MKPK Sajtószolgálat)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.